

RIKSDAGENS SVAR 3/2005 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om statens pensioner och lagen om statens pensionsfond

Ärende

Regeringen har till 2004 års riksmöte överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om statens pensioner och lagen om statens pensionsfond (RP 273/2004 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 1/2005 rd).

Beslut

Nu församlade riksmöte har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om statens pensioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/1966) 17 § 1 mom., 23 § 2 mom. och 25 §,

sådana de lyder, 17 § 1 mom. i lag 625/2000, 23 § 2 mom. i lag 1189/1994 och 25 § delvis ändrad i lagarna 1528/1993 och 1184/2003, samt

fogas till 21 § ett nytt 2 mom. som följer:

17 §

Om förmånstagaren på grund av ålder, skada eller sjukdom eller av någon annan orsak är oförmögen att själv ansöka om förmånen eller att i övrigt sköta sina ärenden som gäller förmånen samt saknar personen i fråga en intressebevakare, kan en av statskontoret godkänd nära anhörig till personen eller någon annan som huvudsakligen har dragit försorg om personen på dennes vägnar föra talan i ärenden som gäller förmåner enligt denna lag.

21 §

Rätten till en förmån enligt denna lag preskriberas tio år efter den dag då förmånen borde ha utbetalats, om inte preskriptionen har avbrutits innan dess. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003).

23 §

— — — — —
Besvärstiden är 30 dagar från delfäendet av beslutet. Statskontorets och statens pensionsnämnds beslut delges genom att beslutet sänds till mottagaren genom brev under den postadress som mottagaren uppgett. Om inte något annat visas i samband med besvären, anses ändringssökanden ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter den då beslutet postades under den adress som han eller hon uppgett. Statskontorets besvärstid räknas från tidpunkten för beslutet.
— — — — —

25 §

Pension som betalats utan grund skall återkrävas, om förmånstagaren har fått pension enligt denna lag till ett större belopp än han eller hon haft rätt till.

Ett pensionsbelopp som betalats utan grund kan lämnas helt eller delvis oindrivet, om dess beviljande eller utbetalning inte bör anses ha förorsakats av pensionstagarens eller hans eller hennes ombuds svikliga förfarande.

En förmån som betalats utan grund får återkrävas även genom kvittning mot framtida pensionsposter. Från den pensionspost som skall erläggas kan dock inte utan pensionstagarens samtycke dras av mer än en sjättedel av den del av pensionsposten som återstår efter det att förskott på pensionsposten enligt lagen om förskottsuppbörd (418/1959) eller källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) har innehållits.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas också när statskontoret i egenskap av sådan sista pensionsanstalt som avses i 3 a § 1 mom. utan grund har betalat ut förmåner enligt denna lag. Till den del statskontoret utan grund har betalat

ut förmåner enligt lagen om kommunala pensioner, pensionslagen för evangelisk-lutherska kyrkan, 13 § i lagen om Folkpensionsanstalten eller enligt pensionslagar för den privata sektorn, fattas återkravsbeslutet av de pensionsanstalter som sköter förmånerna enligt vad som föreskrivs i dessa lagar. Statskontoret skall dock i egenskap av sista pensionsanstalt ge en beslutsammanställning över de förmåner som återkrävs samt återkräva beloppet. Om statskontoret sköter återkravet genom kvittning, skall 3 mom. tillämpas och såsom den pensionspost som avses där betraktas det sammanlagda beloppet av de pensionsposter som statskontoret i egenskap av sista pensionsanstalt skall betala.

En förmån som betalats utan grund skall återkrävas inom tio år räknat från utbetalningsdagen. En fordran som fastställts genom beslut om återkrav preskriberas fem år efter det att beslutet gavs, om inte preskriptionen har avbrutits innan dess. Preskriptionen av en fordran som fastställts genom beslut om återkrav avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 21 § 2 mom. och 25 § 5 mom. tillämpas också på fordringar som uppkommit och förmåner som betalats utan grund före lagens ikraftträdande. När preskriptionstiden för en sådan fordran räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Lag

om ändring av 7 a § i lagen om statens pensionsfond

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 29 december 1989 om statens pensionsfond (1372/1989) 7 a §, sådan den lyder i lag 1234/1995, som följer:

7 a §

Statskontoret skall fastställa en pensionsavgift till fonden för tjänstgöring som omfattas av statens pensionsskydd inom tio år från det att fordran uppkom. Avgiftsfordran uppkommer den dag då en obetald pensionsavgift förfallit till betalning. Pensionsavgiften för tjänstgöring som omfattas av statens pensionsskydd samt en på pensionsavgiften för tiden för betalningsdröjsmål beräknad årlig dröjsmålsränta till fonden enligt den räntefot som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) får sökas ut utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Återbetalningen av en pensionsavgift som betalats utan grund preskriberas när tio år har för-

flutit från betalningsdagen, om inte preskriptionen har avbrutits innan dess. Från detta avbrytande av preskriptionstiden börjar en ny fem år lång preskriptionstid. Preskriptionen avbryts på det sätt som föreskrivs i 10 eller 11 § i lagen om preskription av skulder (728/2003).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 7 a § 2 mom. tillämpas också på pensionsavgifter som betalats utan grund före lagens ikraftträdande. När preskriptionstiden för en sådan fordran räknas ut beaktas också tiden före lagens ikraftträdande. Fordringarna i fråga preskriberas dock enligt denna lag tidigast tre år efter lagens ikraftträdande, om de inte preskriberas innan dess också enligt de bestämmelser som gällde den 31 december 2003.

Helsingfors den 18 februari 2005
